

Frâul pasiunii

Daniel Vișan-Dimitriu

Ce-mi bâzâie-n cap gărgăunii
Și-n ochi, ce scântei mi se-aprind
Când frâul ce-l pun pasiunii
Se rupe și cade, bufnind.

O, frâu cu plăceri în zăbală
Și-atâtea cuvinte în hăț,
De viața trecută, banală
Cu tine, de-acum, mă dezvăț!

Aleg libertatea deplină
Și zborul cu capul în nori,
Iar tu, zaci, căzutule-n tină,
Și poți, în uitare, să mori!

E ploaie și vânt. Vezi ce larmă
Fac frunzele-n ultimul zbor?
Iubito, cum pot să adoarmă
Pe-un frâu cu zăbală, când mor?